

In Memoriam

Галина ВІНОГРАДСЬКА

“Йшли корови із діброви...”

Halyna VYNOHRADSKA. “So Went Cows from Oak Grove...”

– А ось цієї пісні ми ще з Вами, Галя, сьогодні не співали, і Ганна Йосипівна стиха почала своїм чистим і впевненим сопрано: “Йшли корови із діброви, а овечки з поля / Заплакала молода дівчина при місяцю стоя...”. Закінчувалася символічна святкова вечеря з нагоди п’ятої річниці наших “чорнобильських” експедицій – маленьке свято серед експедиційних буднів під час Комп-

Г.Горинь. Опішне, травень 2006 р.

Ганна Горинь і Галина Виноградська на виставці кераміки під час конференції в Опішному. Травень 2006 р.

Консультації молодому поколінню... Опішне, травень 2006 р.

Під час Комплексної історико-етнографічної експедиції ленців з зони відчуження у Яготинський та Переяслав-

лексної історико-етнографічної експедиції Інституту народознавства та Мінчорнобиля до переселенців із зони відчуження у Яготинський та Переяслав-Хмельницький р-ни Київської обл. 12-25.08.1999 р. Була вже пізня година, адже часом переїзди з досліджуваних сіл до місця нашої дислокації були досить тривалими і втомливими, особливо після напруженого робочого дня, під час якого ми не тільки намагалися максимально зібрати інформацію до своїх індивідуальних тем, а й виконували несподівану для себе роль своєрідних психотерапевтів у розмовах з поліщукками, яких жорстоко Чорнобильська катастрофа виврвала зі звичного для них природнього та культурного середовища, віками сформованого соціуму рідної громади. Ганна Йосипівна Горинь здавна досліджувала тематику громадського побуту українців, і в цій експедиції звертала увагу саме на механізми збереження традиційних суспільних устоїв у середовищі переселенців. Практично кожна розмова з постраждалими людьми починалася, або закінчувалася дражливими темами їх життя, які неможливо було сприймати байдуже,

Інституту народознавства та Мінчорнобиля до переселенців зони відчуження у Яготинський та Переяслав-Хмельницький р-ни Київської обл. Серпень, 1999 р.

а добра і чутлива натура Ганни Йосипівни (як і більшості членів експедиції) приймала все дуже близько до серця. А тому конче потрібні були моменти психологічного розпруження, щоб на завтра з новими силами сприймати чергову порцію інформації. І саме таким порятунком була пісня...

А співати з Ганною Йосипівною завжди було легко і приємно. Її відмінний музичний слух, добре поставлений голос приємного тембру, відчуття партнера по співу з півслова чи півпогляду і багатюща палітра репертуару...

Цю багатющу палітру мені пощастило спостерегти не раз і під час інших експедицій, і під час поїздок на різноманітні конференції, і під час різних святкувань у рідному інституті.

А чого ми тільки не переспівали під час поїздки у травні 2006 р. до смт. Опішного на Полтавщині на Всеукраїнську науково-практичну конференцію "Криза традиційних осередків народного мистецтва України: трансгресія "мистецтва сутінків" як виклик національній ідентичності". І тут хотілося б відмітити роль Г.Горинь як науковця, з глибоким розумінням тенденцій і процесів у су-

Виступ Г.Горинь на пленарному засіданні конференції у Опішному. Травень 2006 р.

Г.Горинь головує на засіданні секції етнології. Опішне, травень, 2006 р.

Г.Горинь та О.Сапеляк з учасниками конференції.
Опішне, травень, 2006 р.

Львівська делегація та гості з інших країв на конференції в Опішному. Травень, 2006 р.

спільстві і народній культурі. Її виступ на пленарному засіданні цього поважного зібрання задав науково виважений і патріотично-оптимістичний тон усім дням роботи конференції, на противагу песимістично сформульованій назві. Захопленню присутніх Ганною Йосипівною не було меж. І організатори, і наукова молодь, що з'їхалась туди з усієї України, а особливо з східних та південних областей, всі хотіли щось спитати, порадитись з нею. І взагалі, наша львівська делегація (Г.Горинь, О.Сапеляк, Н.Боренько, Р.Мотиль, А.Колупаєва, Г.Виноградська та інші) гідно репрезентувала Львів і українську народознавчу науку загалом. А потім – довга дорога додому і Пісня!...

Традиційні полтавські страви – завершальний акорд конференції. Опішне, травень, 2006 р.

...І тепер, коли чую виконання пісні, зазначеної на початку, у її розкішному гармонійному мелосі, мені вчувається шляхетний і чистий голос нашої незабутньої Колеги – Ганни Йосипівни Горинь...

Усі фото 2006 р. автора Г.Виноградської.